2.2017

HEROLT

OBSAH

Úvod ... 1

Novinky

Nenechte si ujít! ... 2

Školní parlament ... 2

Zajímavosti

Recenze filmu Spojenci ... 3

Rubikova kostka ... 4

Reakce lidského těla na chlad ... 6

Proč koně nosí podkovy? ... 6

Sirotčinec v Skálově ulici ... 7

Technické zajímavosti ... 8

Očima studenta

Pamlsková vyhláška ... 9

Studentská poezie ... 10

Evžen Oněgin ... 11

Parlament mládeže města Turnov ... 11

Povinná maturita z matematiky ... 12

Divadelní představení Alois Nebel ... 14

Dotazník ... 15

Přednáška Leo Pavláta v Domě Na Sboře ... 18

Maturitní ples 4. C ... 19

Zaznělo na chodbě ... 19

Exkurze sekundy do liberecké IQLandie! ... 19

Rozhovory

Rozhovor s Františkem Stárkem ... 20

ÚVOD

Milí studenti a příznivci Herolta!

Začíná nám druhé pololetí a vy držíte v tomto školním roce už třetího Herolta. Možná se ptáte, co nás vedlo k tomu, že číslo vydáváme tak bezprostředně po předchozím, ovšem když jsme zaznamenali nemalý zájem a troufáme si tvrdit i vcelku dobrý ohlas, rozhodli jsme se Herolta vydávat častěji. A co že toto číslo nabízí? Vedle pokračování rozhovoru s Františkem Čuňasem Stárkem a další "nálože" studentské poezie, také podrobné vyjádření a objasnění kauzy školní bufet, ke které se nám vyjádřil i pan Janda. Rubikova kostka – fenomén, který fascinuje další a další generace už po několik let – v tomto čísle si můžete přečíst o tomto pozoruhodném hlavolamu spoustu zajímavostí. Je únor a tak je třeba se tepleji obléct – ovšem co se stane, když nebude po ruce šála a svetr – aneb jak reaguje lidské tělo na chlad? I to se můžete dočíst. Nesmí chybět zpráva ze školního parlamentu nebo z proběhnuvšího plesu 4.C. Je toho zkrátka plno.

Děkujeme Vám za přízeň a doufáme, že si toto číslo Herolta užijete ještě více než všechny předchozí!

Redakce

„Poušť je krásná právě tím, že někde skrývá studnu.“

Antoine de Saint-Exupéry

NENECHTE SI UJÍT!

KINO SFÉRA TURNOV

Miluji tě modře

Malíř a kunsthistorik David Bárta vede celkem neuspořádaný život, vše se ale změní, když potká aranžérku Terezu.

Kdy: čtvrtek 2. 2. 2017; pátek 3. 2. 2017 – obojí 19.30 hod.
Vstupné: 120 Kč.

Zakladatel

Životopisný film o zakladateli nejznámější sítě rychlého občerstvení na světě.

Kdy: neděle 12. 2. 2017 – 17.00 hod.
Vstupné: 110 Kč.

CESTOPISY V KC STŘELNICE

Luboš Vránek: Rozmanité tváře Maroka

Poznejte krásu rozmanité přírody Maroka.

Kdy: středa 1. 2. 2017, 18.00 hod.
Vstupné: 90 Kč

Seznámení s kulturními i přírodními památkami smaragdu Indického oceánu, Srí Lanky.

Kdy: středa 22. 2. 2017 – 18.00 hod.
Vstupné: 90 Kč

MĚSTSKÉ DIVADLO TURNOV

Začínáme končit

Jakou (jakého) mě chceš mít?

Kdy: čtvrtek 2. 2. 2017 – 19.30 hod.
Vstupné: v předprodeji 420 Kč, na místě 460 Kč

VÝSTAVY

Zmatené peníze

Interaktivní výstava o financích států zapojených do 1. Světové války.

Kde: Muzeum Českého ráje
Kdy: 9. 2. – 2. 4. 2017

Terka Šobrová, Bára Sekaninová, 4.A

ŠKOLNÍ PARLAMENT

Vážení studenti,

v tomto krátkém příspěvku bychom chtěli shrnout činnost školního parlamentu za první pololetí školního roku 2016/17.

Není toho závratně mnoho, ale na některé věci, které se podařilo dotáhnout do konce – a s hrdostí podotýkáme, že to jsou snad všechny, které jsme začali, můžeme být právem pyšní. *Tabulka rekordů*, *elektronické objednávání obědů* přes aplikaci Strava.cz a *krabice na nápady* (kde se objevilo mnoho návrhů, ovšem ne všechny může školní parlament realizovat, buďte tedy v tomto ohledu shovívaví) – to je konečný výčet hlavních věcí, pod které se můžeme podepsat. Sice končí první pololetí, ovšem projekty, jež jsou v plném proudu, zdaleka zastavovat nebudeme. Jde o *„Zeď slávy“*, kde si budete moci zanedlouho udělat přehled o bývalých studentech našeho gymnázia, kteří se nějak zásadněji prosadili. Do jarních prázdnin bychom rádi změnili *zvonění*; přípravy na tento krok zvažujeme a chystáme se brzy oznámit, jak bude vše probíhat – už teď ale můžeme slíbit, že o zvonění budou hlasovat všichni studenti.

A nějaké vize do pololetí příštího? Především chceme navázat na parlament s loňským vedením (v roce 2015/16) a opět připravit program a ocenit úspěšné studenty cenami gen. Lišky, rovněž bychom chtěli obnovit turnaj vyššího gymnázia ve fotbale – GyTu Masters cup – bude-li zájem a bude-li to možné, a ještě několik dalších, menších projektů. Naším cílem ale zůstávají *Ceny gen. Lišky, Zeď slávy* a nové *zvonění*. Úspěšné druhé pololetí!

Předsednictvo školního parlamentu

RECENZE FILMU SPOJENCI

Píše se rok 1942 a do marocké pouště je na padáku shozen kanadský agent Max Vatan. Jeho cílem je v Casablance zabít německého velvyslance. Na tomto atentátu se má podílet společně s francouzskou elitní špionkou Marianne Beauséjour, s kterou se poprvé v životě setká ve městě. Špioni mají hrát manželský pár. Předstírání zamilovanosti přeroste ve vášnivý vztah. Po ukončení operace odjedou do Londýna, kde se vezmou. Po několika měsících (ještě za války), dostane Max Vatan rozkaz, který se příčí jeho vůli. Je však láska to jediné, co dokáže překonat rozkazy nadřízených?

V tomto špionážním filmu jsou skvěle vytvořeny akce, i když jsou tam jenom dvě. Které se propojí se skvěle vytvořenou atmosférou války a romantikou, které nakonec vyústí v drama.

Tomuto filmu ještě přidává to, že v hlavních rolích hrají Brad Pitt (Max Vatan) a Marion Cotillard (Marianne Beauséjour). A když se tito dva výborní herci spojí ještě s režisérem Robertem Zemeckiesem, je to třešničkou na dortu.

Film má dokonalé retro naladění. Není divu, že za kostýmy byl nominován na ceny BAFTA a Oscary. Z filmu vyjde najevo, že by mohl být velice výpravný (Marocká poušť, Cassablanca, rozbombardovaný Londýn...), ale není tomu tak. Interiéry i exteriéry jsou dílem trikařů, kteří velmi snadno smazávají přechody mezi realitou a virtuální napodobeninou. Můžeme být na tyto trikaře hrdí, protože jsou z české společnosti UPP, kteří už s režisérem Robertem Zemeckiesem spolupracovali na jeho předchozím filmu Muž na laně (r. 2015). Na tricích se spolu s českou firmou také podílela americká společnost Atomic Fiction.

Spoiler: Konec mi přijde jako ve filmu Casino Royale (v sérii James Bond). Kdy M (Judi Dench) řekne Jamesu Bondovi (Danie Craig) po smrti jeho milenky Vesper Lynd (Eva Green): “Měli jsme si to uvědomit, ale někdy jsme tak zaměřeni na nepřátele, že zapomeneme na přátele.”

Zajímavosti:

- Příjmení postavy, kterou hraje Brad Pitt, Vatan, v turečtině a arabštině znamená "domovina".
- Inspirací pro filmové kostýmy byly kostýmy z filmů Casablanca (1942) a Život je cesta (1942).
- Tento film je už čtvrtý film herce Brada Pitta z období druhé světové války. Po filmech Hanebný pancharti (r. 2009), Beyond All Boundaries (r. 2009) a Železná srdce (r. 2014).

Adéla Růžičková, 4.A

RUBIKOVA KOSTKA

Mnohými označována jako nejpopulárnější hračka pro děti ve věku 7–70 let, Rubikovu kostku dnes po celém světě znají prakticky všichni. I přes to ji ale překvapivě málo lidí dokáže vyřešit a většina lidí kouká na řešitele tohoto hlavolamu s údivem.

Jedná se o hračku ve tvaru krychle, jejíž strany jsou obarveny různými barvami a jsou rozděleny do devíti stejných čtverců. Otáčením každé strany dojde k zamíchání těchto čtverců, takže strany kostky již nejsou jednobarevné. Vaším úkolem je rotací stran dostat kostku do jejího původního stavu (na každé straně stejná barva).

V tomto článku vás s kostkou podrobněji seznámím – nastíním její historii, na jakém principu je postavena, trochu matematiky za jejím fungováním a pár tipů k jejímu sestavení.

TROCHA HISTORIE

Rubikova kostka byla vynalezena roku 1974 rakouským profesorem Ernő Rubikem. Přišel na ni vcelku náhodou – měla sloužit pouze jako pomůcka pro jeho studenty, aby si lépe dokázali představit trojrozměrné objekty. Jednou ale zjistil, že se po zamíchání velmi špatně dostává do původního stavu, a zkusil s ní prorazit ve hračkářské branži.

Uzavřel dohodu se společností vyrábějící hračky a ta ji od roku 1980 začala prodávat pod názvem „Rubikova kostka.“ Díky skvělému marketingu se prodávala naprosto výborně – mezi lety 1980 a 1983 se prodalo přes 200 milionů kusů a stala se celosvětovým trendem. Většina lidí ji neuměla vyřešit, proto se začaly vydávat knihy o tom, jak na to. V roce 1981 byly dokonce tři nejprodávanější knihy v USA o jejím řešení! Zájem však v následujících letech poklesl a prodeje se ustálily.

Další vlna zájmu nastala v letech 2000 až 2003, kdy Rubikovi na kostku vypršel patent. Tato událost vedla k vytvoření mnoha kopií originálu (většinou čínských) a pomohla ke vzniku společnosti WCA (World Cube Association, rok 2004), dnes hlavnímu pořadateli a organizátorovi soutěží spojených s řešením kostky a jejích variant (2x2, 4x4…). Nacházelo se více a více způsobů, jak kostku řešit a rekordní časy byly rychlejší a rychlejší. Kostka se rovněž začala skládat v jiných stylech (poslepu, v jedné ruce…).

Dnes se stále jedná o populární záležitost, převážně mezi dětmi. Zájem již sice není a nejspíš nikdy nebude takový jako při jejím vzniku, ale stejně ji dodnes obklopuje nadšená komunita řešitelů.

JAK TO VLASTNĚ FUNGUJE?

Existuje mnoho různých mechanismů, na jejichž principu kostka může fungovat. Já proto uvedu a vysvětlím ten nejběžnější.

Celý princip je založen na nehybném středu, ze kterého vychází šest trubiček – každá pro jedno ze středových políček každé strany. Středové kostičky tedy zůstávají na stejném místě a pouze rotují, čímž otáčejí i okolní čtverce své strany. Na názorném obrázku (na další stránce) je vidět její vnitřek.

MATEMATIKA

Pro výpočet všech možných kombinací budeme potřebovat dvě věci. Funkci faktoriál a umocňování čísel (bude se nám hodit na otáčení rohů).

Faktoriál čísla *n* vám řekne, kolika různými způsoby dokážeme uspořádat *n* objektů. Aplikujeme-li ji na číslo n, značí se $n!$. Když bychom měli tři knihy na poličce označené čísly 1, 2 a 3, tak je můžeme uspořádat následujícími

způsoby: [1, 2, 3], [1, 3, 2], [2, 1, 3], [2, 3, 1], [3, 1, 2], [3, 2, 1] (způsobů je tedy šest). Abychom nemuseli zdlouhavě hledat a vypisovat všechny možnosti, tak je lehce vypočítáme vynásobením všech kladných celých čísel menších nebo rovných n. Pro 3 by to tedy bylo: $3 \cdot 2 \cdot 1 = 6$.

Kdybych chtěl otáčet člověka k různým světovým stranám, tak by mohl být ve 4 pozicích (sever, jih, východ, západ). Kdybych však měl lidi dva, tak u každého otočení na libovolnou stranu člověka 1 by mohl člověk 2 udělat samostatně 4 otočení (SJVZ). Proto je mohu nastavit do $4^2 = 16$ pozic. Kdyby těchto lidí bylo deset, tak bude pozic 4^{10}.

Pro výpočet možných konfigurací kostky nedříve zvážíme, kolik má kostka rohových kostiček. Je jich celkem 8 a mohou být srovnány v libovolném pořadí, proto použijeme funkci faktoriál – počet možných kombinací je tedy $8! = 40\,320$. Tyto hrany mohou být otočeny třemi různými způsoby, ale poslední roh se odvíjí od otočení ostatních, tedy $3^{8-1} = 3^7 = 2\,187$. Nesmíme zapomenout na hrany mezi rohy, kterých je 12, počet rozmístění je tedy $12!$. Toto číslo ale musíme vydělit 2, protože musí být v sudé permutaci (každá druhá) právě tehdy, když v ní jsou rohy… $\frac{12!}{2} = 239\,500\,800$. Tyto hrany můžeme rotovat dvěma způsoby, ale poslední hrana se opět odvíjí od minulých, takže $2^{12-1} = 2^{11} = 2048$. Po vynásobení všech těchto čísel nám vyjde $8! \cdot 3^7 \cdot \frac{12!}{2} \cdot 2^{11} = 43\,252\,003\,274\,489\,856\,000$ možných konfigurací kostky. Cítíte-li se někdy špatně a chcete si zlepšit náladu, tak prostě náhodně otáčejte stranami kostky a můžete si být (skoro) jisti, že jste první objevitel mnoha z kombinací, které vám na kostce při této aktivitě vzniknou.

Kostka rovněž vyvolala otázku, kolik nejvíce pohybů musí člověk udělat, aby vyřešil libovolnou konfiguraci. Nejdříve vědci udělali to, že našli „superpozici“ – velice složité zamixování kostky, pro které dokázali, že se lépe než 20 kroky vyřešit nedá. Poté využili superpočítače a chytré programy k tomu, aby postupně horní limit snižovali (vlastně vyzkoušeli všechny možnosti). V roce 2010 snížili vědci ve spolupráci s Googlem horní limit na 20, čímž dokázali, že „číslo boha“ (termín používaný u optimálních řešení různých problémů) je u Rubikovy kostky 20 (překvapivě malé číslo pro tolik možných kombinací).

ŘEŠENÍ

Existuje mnoho různých způsobů, jak kostku řešit. Liší se především v tom, jaké části kostky se složí první a kolik „algoritmů“ (předem stanovených sérií pohybů) se člověk musí naučit. Pro nováčky jsou typické způsoby, které skládají kostku po vrstvách, především pro svou jednoduchost a nutnost se naučit malé množství algoritmů – za tu ovšem platí svou pomalostí. Rychlejší algoritmy jsou naopak v počtu potřebných algoritmů mnohem náročnější, proto jsou využívány pokročilejšími řešiteli.

SHRNUTÍ

Rubikova kostka je pro mě zábavný hlavolam, který procvičí nejen mysl, ale i prsty (v zimě velice šikovná záležitost). Rovněž ji využívám při učení – neřeším ji, ale pouze náhodnými směry otáčím, pomáhá mi se soustředit a je svým způsobem uklidňující. Vřele ji doporučuji jako dárek známým i neznámým, protože se jedná o excelentní hračku a hravost je koneckonců v lidské nátuře.

Tomáš Sláma, 6.A

REAKCE LIDSKÉHO TĚLA NA CHLAD

Dosud nejnižší teplota na planetě Zemi byla naměřena v červenci 1983 na ruské stanici Vostok v Antarktidě. Toho dne klesla teplota až na neuvěřitelných –89,1 °C. Rekord pro Českou republiku tvoří již od února 1929 hodnota –42,2 °C. To se v porovnání s Antarktidou nezdá jako nijak závratné číslo, ale věděli jste, že člověk ztrácí vědomí, pokud jeho tělesná teplota klesne pod 30 °C? A že když se dostane pod 25 °C, tak už není schopen života? Každý živočich je ovšem do jisté míry schopný snášet jiné teploty, než na které je zvyklý, aniž by to pro něj bylo kritické.

PRVNÍ PŘÍZNAKY CHLADU

První známý náznak, že teplota našeho okolí pro nás není vhodná, je tzv. husí kůže. U současného člověka má však postavení chloupků k vytvoření izolační vrstvy poměrně nízký efekt, a proto dále přichází svalový třas, při němž se tělo snaží získat teplo pohybem. Bohužel při tom dochází k rychlé spotřebě energie a tím pádem k oslabení organismu.

OMRZLINY

Pokud se jedná o silný mráz působící jen na některá prokrvená místa na těle, dojde k vytvoření omrzlin. Náchylné jsou např. ušní boltce, nos, nechráněné prsty rukou a prsty nohou v těsné obuvi. Omrzlina se vyvíjí v průběhu hodin, dnů až měsíců. Jako první pomoc je doporučováno zahřívání zmrzlé části těla ve vodní lázni o teplotě 37–42 °C po dobu cca 30 minut.

PODCHLAZENÍ

Nejzvláštnější, ale očekávatelnou reakcí člověka na zimu je podchlazení. Jedná se o stav, kdy teplota organismu klesne pod úroveň potřebnou pro fungování a běžný metabolismus a vnitřní mechanismy těla se nedokáží vyrovnat s vnějším chladem prostředí. Může to způsobit vítr, dehydratace, vyčerpání, pobyt ve vodě a tonutí. Zemřít na podchlazení lze totiž i v tropickém moři teplém 20 °C. Za podchlazeného se považuje člověk, jehož tělesná teplota klesne pod 35 °C. Postiženému nejvíce pomůže teplý nápoj s jednoduchými cukry a vlastní pohyb, když se může hýbat. Pokud ne, je nejlepší pomocí ho pomalu zahřívat, abychom mu nezpůsobili popáleniny nebo příliš rychlé roztažení cév. Jako prevence se doporučuje nosit s sebou izotermickou fólii, která pomůže zadržet teplo po delší dobu pro případ uvíznutí na lanovce apod.

Doufám, že vám tyto rady pomohou přečkat zimu, protože mně po zjištění těchto informací vážně začalo chybět léto. A co vám?

Tereza Křečková, 2.C

PROČ KONĚ NOSÍ PODKOVY?

Našli jste někdy podkovu, kterou ztratil kůň? Pokud ano, gratuluji. Už od pradávna se věří, že podkova nalezená nebo zavěšená nad dveřmi nosí štěstí. K čemu ale vlastně koním podkovy slouží?

Kovové podkovy se používají už od dob středověkých, kdy nahradily lýkové hiposandály. Koně byli v této době využíváni hlavně jako tažná zvířata. Podkovy chránily kopyto rozpraskání a přílišnému obroušení. Od samého počátku se podkovy přibíjely speciálními hřebíky – podkováky. Rohovina kopyta je necitlivá a proto kování koně nebolí. V dnešní době se ková hlavně kvůli častému pohybu koní po tvrdém povrchu, který je pro ně nepřirozený.

Podkovy chrání nejen lidi před smůlou, ale i kopyta před popraskáním.

Tereza Šobrová, 4.A

SIROTČINEC V SKÁLOVĚ ULICI

Iniciátor sirotčince

Jan Skála nechal podle svých plánů a ze svých nákladů postavit roku 1882 městský sirotčinec ve Skálově ulici. Tato stavba ho stála 60 tisíc zlatých později připsal v prospěch sirotčince ještě 51 tisíc zlatých.

Kdo to byl?

Ing. Jan Skála patří k slavným turnovským rodákům. Narodil se roku 1816 v chudé rodině. Nejprve se vyučil zedníkem a kameníkem, našetřil si peníze a vyjel do Vídně na vandr. Ve Vídni vystudoval techniku a stal se významným stavebním inženýrem. Podílel se na stavbě silničních a vodních staveb. Od roku 1851 pracoval jako inženýr na regulaci Dunaje, což mělo celoevropský význam, byl stavebním radou silničních staveb v Uhrách. Roku 1880 se jako bohatý vrátil do Turnova nechal postavit v Turnově městský sirotčinec, právě v ulici, která dnes nese jeho jméno. Zemřel roku 1889 ve Welsu v Horním Rakousku, odkud byl převezen do rodného města Turnova.

Začátky sirotčince

Dne 23. června 1882 byla v části sirotčince zřízena měšťanská dívčí škola. Prvními kantorkami byly Anna Bayerová a Karolina Mergenzová. Roku 1896 se začíná vyučovat volné kreslení a o dva roky později se začíná vyučovat francouzština. Budova sirotčince škole nevyhovovala, a tak roku 1928 postavili budovu novou. Dívčí škola byla přestěhována až roku 1934, kdy byla nová budova školy hotova. Dnes je tato budova škola 28. října.

První světová válka

Žáci chlapecké školy chodili v této válce do provizorní školy, která byla zřízena v budově sirotčince. Žáci to měly výhodné, protože chodili do školy jen tři dny v týdnu. Chlapci v úterý, ve čtvrtek a v sobotu. Dívky v pondělí, ve středu a v pátek.

Meziválečné období

Roku 1935 byl liberecký III. prapor pěšího pluku 44 z části umístěn do budovy sirotčince ve Skálově ulici, protože v turnovských kasárnách byl umístěn nově příchozí mladoboleslavský II. prapor pěšího pluku 47.

Budova dnes

V budově je dnes v pronájmu města pekárna Dorty z ráje, jazyková škola FAN a mnoho kanceláří. Všechny tyto společnosti se budou muset z budovy vystěhovat protože se turnovští zastupitelé na konci listopadu rozhodli, že investují do rekonstrukce této budovy a přemístí sem sedm svých odborů (úřadů). Zatím zde je městská policie a odbor dopravy). Takto to uvedl starosta Turnova Hocke: „Byl jsem původně zastáncem koupě reprezentačního a blízkého objektu spořitelny, ale přestavba sirotčince nás přijde zase levněji." Rekonstrukce by měla být hotová do konce roku 2018.

Adéla Růžičková, 4.A

TECHNICKÉ ZAJÍMAVOSTI

BLÁZNIVÝ CES

Je již tradicí že Las Vegas každoročně vítá, hned na začátku roku (letos ve dnech od 5. do 8. ledna), mobilní, ale převážně technologický veletrh CES. Jinak tomu nebylo ani letos a takovým trendem, který zůstal z minulého roku, jsou „chytré“ předměty. V podstatě jde hlavně o to, že věc denní potřeby prošpikujete řadou senzorů, které Vám ve výsledku vyhodí spoustu čísel, statistik a grafů. Hlavním cílem by především mělo být usnadnit nám každodenní život, případně nám pomoci se zbavit některých našich zlozvyků. Letos v Las Vegas však některé společnosti se svými nápady zacházejí poněkud do extrémů. Například francouzský výrobce Withings letos představil chytrý kartáč na vlasy. Do svého kartáče například zabudovali mikrofon, který podle zvuku při česání vlasů dokáže rozpoznat jejich kvalitu a problémy. Dále obsahuje například čidlo tlaku, Wi-Fi nebo Bluetooth, přes který spolupracuje s aplikací ve vašem telefonu, přičemž pracuje i s daty o počasí. A cena? V přepočtu by Vás tento „vlasový trenažer“ vyšel na 6200 Kč.

NE CHYTRÝ, ALE INTELIGENTNÍ

Ještě zůstane v Las Vegas, kde na své konferenci oznámila čínská společnost Huawei, že budoucnost bude patřit nikoliv chytrým, ale inteligentním telefonům. O co se vlastně jedná? Jde o to, že v budoucnosti by měli být do telefonů zakomponovány řekněme lidské vlastnosti. Takový telefon budoucnosti by měl například z tónu vašeho hlasu poznat vaši aktuální náladu. Také bude schopen předvídat vaše potřeby a přizpůsobí se našemu myšlení. Samozřejmě takovýto projekt doprovází spoustu nároků, například kvalitnější mikrofony pro rozpoznání tónu vašeho hlasu nebo i velká zátěž na baterii. Huawei však nezahálí a už letos představil telefon Mate 9, který by měl být prvním krůčkem k inteligentním telefonům, a to díky základním algoritmům strojového učení. Takže možná v budoucnu bude váš telefonní osobní asistent připomínat JARVISe z filmu Iron Man.

KULATÉ NAROZENINY

Přesně 9. ledna 2017 oslavil kulaté desáté narozeniny možná největší pojem ve světě telefonů. Ano, přesně v tento den před deseti lety byl veřejnosti představen IPhone. Pravděpodobně žádný telefon před ním nepřinesl světu to co on. IPhone zcela změnil chápání, jakým dnes vnímáme dotykové telefony, a ta

ké ovlivnil mnoho jiných značek. Jeho hlavní zbraní byl zcela nový dotykový displej, který měl skleněnou plochu. Co se vzhledu týče, bylo jeho tělo vytvořeno z jednoho kusu hliníku, což bylo na tu dobu také nevídané, a jeho vzhled udal směr, který se drží až dodnes. Uvnitř pak běžel operační systém IPhone OS 1.0, nikoliv iOS. Ve funkčnosti nijak nevynikal, spíše naopak. Co ale bylo nejvíce revoluční, byl způsob, jakým iPhone ovlivnil mobilní trh. V roce 2007 totiž vládla trhu například Nokia a jednu z hlavních rolí hrála také Motorola. Dnes už ani jedna z nich nepatří ani do top desítky, a naopak iPhone, který měl v tomto roce naprosto zanedbatelné prodeje, je dnes druhým největším výrobcem chytrých telefonů, a to hned za Samsungem. Také se neskutečným způsobem zvedly prodeje chytrých telefonů, které do té doby měly na trhu pouze menšinový podíl. Takže ať už máte nebo nemáte rádi IPhone, vděčíme mu za to, jak dnešní telefony vypadají.

Jan Hladík, 6.A

PAMLSKOVÁ VYHLÁŠKA

O vyhlášce

Vyhláška o nezdravých potravinách byla 5. září 2016 zařazena do Sbírky zákonů a platí od 20. 9. 2016. Ve vyhlášce je určeno, které potraviny a nápoje jsou nevhodné a nezdravé pro děti a nesmějí se tedy prodávat ve školách. K prodeji je možné nabízet a prodávat pouze potraviny, které odpovídají zásadám zdravé výživy. Úprava se týká žáků do splnění povinné školní docházky. Vyhlášku začaly školy dodržovat od 1. ledna 2017.

A co o tom říká náš pan Janda ze školního bufetu?

Co si myslíte o „pamlskové vyhlášce“?

Samozřejmě s tím nesouhlasím, to je jasný. To je logický.

Myslíte si, že to, co prodáváte je nezdravé?

Já si myslím, že pro každého je to něco jiného. Každý musí sám vědět, co je zdravý a co není zdravý, co je pro něj dobrý a co ne. Já to neovlivním. Ale co tady prodám, to si myslím, že je dobrý.

Proč máte nebo nemáte rád svoji práci?

Já svoji práci miluju. Dělám to celej život, jsem mezi lidma, to mám rád. Mě to prostě baví.

Stýská se vám po nás, hladových studentech nižšího gymplu, kteří u vás nesmějí nakupovat?

No, v každém případě se mně po vás stýská, to je jasný, že jo. Taky mám menší zisky a tak dále…

Myslíte, že je horší nepít celý den nic nebo pít sladkou limonádu z bufetu?

Horší je v každým případě nepít, pitný režim by měl každý dodržovat.

Myslíte, že tatranka může zabít dítě mladší 15 let?

To je holý nesmysl.

A co si myslí dětský lékař?

To, že si obézní nebo jinak nemocné děti nekoupí ve škole sladkosti, vůbec nic neřeší. Koupí si je za rohem. Neměly by se děti prohlížet a šacovat u vchodu školy jako na letišti? Já vidím v ordinaci plno dětí, které mají nadváhu, vysoký cholesterol nebo jiné potíže. Určitě je nezachrání to, že ve škole budou mít poloprázdný bufet. Je to celé nesmysl.

Názor studenta vyššího gymplu

Je to ********. (Zjevně nesouhlasí.)

Můj názor (student nižšího gymnázia)

Já jsem také proti „pamlskové vyhlášce“. Každý člověk by měl jíst zdravě, cvičit a nejíst moc sladkých a tučných potravin, ale jedna sušenka v bufetu nikoho nezabije. Protože si mladší gympl nemůže chodit do bufetu kupovat svačinu, tak někteří „chytráci“ z vyššího gymplu rádi mladším svačinu koupí za menší poplatek. Ti, kteří tuto podivnou vyhlášku vymysleli, asi nemají doma školáky.

Shrnutí

Nikomu se tato nesmyslná vyhláška nelíbí, asi jen její autoři jsou s ní spokojení.

Veronika Slámová, 2.A

STUDENTSKÁ POEZIE

SOBOTNÍ ODPOLEDNE

Nicotné titulky plné nedostatku myšlenek
marně snaží se mé smysly zaujmout
jsem příliš zhýčkán životem
abych se tím pokrytectvím nechal obejmout
snad bych se již odsud odebral
kdyby jeden pohled náhle mě neprobral
nečekaným obrazem rozčarován
mé srdce náhle se zběsile rozběhlo
překvapení vskutku obrovské
když mé oko ten obraz krásy vidělo
nemohu svůj zrak od něho odtrhnout
nemohu pohledem tímto opovrhnout
chladná krajina mrazem umlčena
jinovatkou zbělala jak tělo bez života
mlha zakryla neživý les
půda jakoby s posmrtnou maskou
možná je to hezká scenérie
ale v mém životě by byla nepodstatná
co však mé oči upoutalo?
co mé myšlenky ukotvilo?
dívka sličná
půvabem oplývající
ladně opírá se o strom
okolní svět pro ni iluze
tvář jako z alabastru
oči jako dva safíry
rty jako lístky růže
kadeře jako sluneční paprsky
jsem ohromen
ona mi skvostnou múzou
krása její neskutečná
ochrání mne před vší hrůzou
ona jest pro mě dokonalostí
každý den umírám žárlivostí
ale je snad možné nemilovat ji?

Jan Dubický

BEZCITNÝ VRAH

Tvůj strach mi dodal odvahu a sílu,
A na rty přinesl smích.
Když jsem ti podřezával žílu,
Pak do srdce ti kudlu vpích.
Ten strach se ti z očí odrážel,
A já se tomu smál,
Dělal jsem si s tebou co jsem chtěl,
Mohl sis za to sám.
Marně si prosil o milost,
O života zachování,
Však na tobě já vylít chtěl zlost,
To bylo mé jediné přání.
Marně si ruce k nebi vzpínal,
Marně ses modlil k Bohu.
Jak si tam v bolestech zmíral,
A věděl, že nepomohu.

Eliška Drbohlavová

KAPALNÁ

Jako by z kohoutku odkapával svět
a přitom padal na tvá horká záda.
S ním střechy kostelů a popel cest.
Zkoumáš jak voní suchá tráva.
Dlaždicí pluje zkapalněný sen
a kapky lidí zvolna klesaj,
tajně, líně srkaj med
a k nebi stoupá hustá pára.
Tak ochutnáváš mlhu,
a v jinotajích říkáš,
jak nemáš ráda déšť.

A přes to všechno
provazce dešťů posíláš planetou.
Kapky rosy,
tvoje vlasy,
v dešti žhnou.

Vojtěch Franců

EVŽEN ONĚGIN

Dne 25.1. se žáci z Klubu mladých diváků vydali do Prahy do divadla ABC na Václavském náměstí na představení Evžen Oněgin. Jednalo se o činoherní představení. V hlavní roli Oněgina a Taťány jsme viděli Jiřího Hánu a Petru Tenorovou. Zprvu mě divadlo moc neupoutalo, protože děj byl nezáživný, ale po 15 minutách jsem se do děje vžila a začal mě bavit. Obdivuji herce kolik se dokáží naučit textu, protože délka 2 hodiny 20 minut je velice obdivuhodná. Určitě jsem ráda, že jsem divadlo zhlédla i přesto, že mám radši muzikály.

Adéla Kalkusová, 4.A

PARLAMENT MLÁDEŽE MĚSTA TURNOV

Parlament mládeže města Turnov (PMMT) začal fungovat od 16. ledna 2013. Vznikl díky zapojení města Turnov do projektu Zdravé město a místní Agenda 21. První předseda byl Adam Charvát od nás z gymnázia. I místopředsedou pro SŠ se stal student turnovského gymnázia Tadeáš Matěcha. Po odchodů studentů na VŠ se zde vystřídalo několik předsednictví.

Na podzim roku 2016 se PMMT ujalo Informační centrum mládeže města Turnov (ICM) a koordinátorkou projektu se stala Bc. Bára Havlátová, která vede ICM a je členkou komise Zdravého města a místní Agendy 21. V tomto roce se znovu do projektu zapojilo i gymnázium. Novými zástupci gymnázia se stali Lukáš Moudrý (sexta) a Honza Ježek (sekunda).

Momentální hlavní téma, které řeší PMMT je "meziškolní časopis". V tomto časopisu byste se mohli dočíst o zajímavých kulturních akcích na Turnovsku a o dění na turnovských školách, časopis by měl mít i internetovou verzi, kde by se objevovaly reportáže. Řeší se i jiné problémy, např. nevzhledná a nebezpečná místa, přechody nebo cyklistika ve městě. Problematika, která je řešena vychází z otázek žáků škol nebo samotných parlamentářů. V lednu proběhli volby, za předsedu parlamentu byl zvolen Lukáš Moudrý, místopředsedkyněmi Daniela Drahošová (SZŠ) a Pavla Zakouřilová (SUPŠ).

Pokud byste měli zájem se projektu zúčastnit a zastupovat gymnázium nebo by Vás zajímal nějaký problém, kterým by měl PMMT projednat a pomoc Vám vyřešit, kontaktuje prosím Lukáše Moudrého.

Lukáš Modrý, 6.A

POVINNÁ MATURITA Z MATEMATIKY

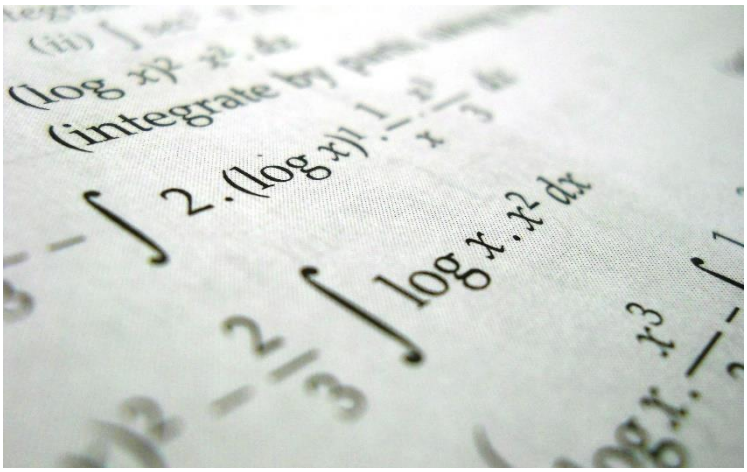

Maturita z matematiky je v současnosti volitelná, to se ovšem zanedlouho změní. Konkrétně školní rok 2020/2021 už bude mezníkem, od kterého budou všichni studenti nejen na našem gymnáziu z tohoto předmětu maturovat povinně. O prosazení tohoto návrhu se v minulém roce zasa dila ministryně školství Kateřina Valachová, ta, která je podepsána například pod inkluzí, jež má za cíl začleňovat do škol i děti lehce handikepované nebo má podporovat studenty mimořádně nadané. Valachová je strůjcem i tzv. „pamlskové vyhlášky“. Povinná maturita z matematiky bude zavedena na všech gymnáziích a lyceích od školního roku 2020/2021, na odborných školách se její účinnost o rok odložila. Někteří odborníci tvrdí, že to povede ke znechucení studentů a nově zvolený senátor za Prahu 6 a ředitel jednoho pražského gymnázia nedávno pro web Ceskaskola.cz napsal*: „Není pochyb o tom, že matematika je na střední škole důležitý a nenahraditelný předmět. Nejen pro vysokoškolské studium oborů, kde se bez dobré znalosti matematiky studenti neobejdou. Je to předmět, který rozvíjí dovednosti potřebné v jiných oborech – analytické uvažování, racionální řešení problému, cesta k ověřitelnému výsledku. Kvalitní výuka matematiky je skutečně jedním ze stavebních kamenů kvalitního středoškolského vzdělávání. To ale neznamená, že je potřeba, aby z ní všichni povinně maturovali! Pomineme-li, že pro určitou skupinu lidí to bude vždy strašák – a může se jednat o budoucí veleúspěšné odborníky z různých oblastí, nemůžeme pominout fakt, že výuka matematiky se tím nezlepší. Pravý opak bude pravdou. Na mnoha školách a u mnohých studentů se stane pouhou přípravou na úspěšné zvládnutí testu. Na rozvoj matematické gramotnosti v nejpozitivnějším a nejpotřebnějším slova smyslu zapomeňme!“*

Podle Jiřího Růžičky by měly mít školy větší hlas v těchto otázkách. „Stát zavedl povinnost, ale nezajímají jej všechny okolnosti kolem,“ řekl v rozhovoru pro Aktualne.cz. Ale negativním postojům, které nejspíš převažují, sekundují i jiné názory; tak třeba postoj Václava Klause ml., který v chatu pro Tyden.cz na otázku, zda by nebylo lepší maturitu z matematiky zachovat jen jako volitelný předmět, odpověděl takto: „Ne. Šestileté dítě přijde do školy a má 5 hodin počtů. Další rok zase, další zase... A takhle to jde až do maturity. Pomalu třetina úsilí, hodin, kantorů, peněz a všeho. A pak říci: "To byl jen takový "joke", to nebudeme zkoušet ani"?? To nemá logiku, že?“

A co na to říkají někteří studenti nižšího gymnázia, jichž se povinná maturita bude jistě týkat?

Vybral/a by sis maturitu z matematiky, pokud bys měl letos maturovat?

Vojta Sedlický, tercie: Matiku bych si asi vybral, protože se v téhle době používá všude a je asi lepší mít znalosti i pro obtížnější situace v životě, které mohou kdykoli nastat.
Oldřich Macháček, kvarta: Matematiku bych si vybral, jde mi.
Pavlína Pacáková, kvarta: Ani náhodou! Po maturitě chci studovat obor, kde matematika není třeba.
Jan Severa, kvarta: Ano, vybral.

Myslíš, že je zavedení povinné maturity z matematiky dobrým krokem?

Vojta Sedlický: Dobrým krokem nejspíše je, ale nejvíce se obávám, že výsledky asi nebudou takové jako doposud. Nejspíš bude i o hodně více studentů, kteří budou maturitu opakovat.
Oldřich Macháček: Rozhodně dobrý krok, matematika je prostě důležitá, a navíc povinná maturita z ní bude údajně lehčí než ta volitelná.
Pavlína Pacáková: Není. Ne každý má sklony a schopnosti k matematice a nechce se jí nadále věnovat.
Jan Severa: Ano, podle mě je to dobrý krok.

Jak se vlastně ty díváš na povinnou maturitu, jak bys to celé shrnul/a?

Vojta Sedlický: Já se na ni dívám tak, že dokud matiku zvládám bez problémů, není se čeho bát, ale i tak se stres dostaví.

Oldřich Macháček: Já jsem za povinnou maturitu z matematiky rád.

Pavlína Pacáková: Možná kvůli tomu několik lidí neodmaturuje, třeba já. Prostě, pokud vím, že nechci mít nadále ve svém studiu matematiku, přeci z ní nebudu maturovat. Pokud jsem někdo, kdo jí rozumí a baví ho, tak je jasné, že z ní maturovat budu. Nepřijde mi správné nutit studenty maturovat z něčeho, co nechtějí, nepotřebují, nejde jim to či je to nezajímá.

Jan Severa: Tak rozhodně to není dobrý krok, dosud maturita z matiky něco znamenala, teď bude mít maturitu z matiky každý, což není rozhodně dobře z pohledu obou stran, jak těch, co chtěli maturovat z matiky, tak i pro ty, co z ní maturovat nechtěli. Pro ty, co chtěli, to znamená vybírání dalšího předmětu, což není zrovna lehká a zábavná činnost. A pro ty, co nechtěli, to znamená maturovat z předmětu, který je vůbec nezajímá a bude v jejich dalším studiu totálně zbytečný.

Požádal jsem paní profesorku Pfajfrovou, která nás učí matematiku, aby také připojila k článku svůj názor, za který jí moc děkujeme:

Položila jsem si otázku: Co se od této státní zkoušky očekává?

Má nastavit laťku školám?

Tato laťka je ale pro většinu studentů gymnázia příliš nízká. Tedy bude chybět motivace k hlubšímu studiu. A co ta menšina? Pro některé studenty je i středoškolská matematika problém, se kterým si sice poradí v menších celcích, ale v souhrnném opakování mohou selhat. Jedni studenti vidí v matematice nutné zlo, jiní chápou její význam pro své všeobecné vzdělání, ale povinná maturita z matematiky se pro ně může stát strašákem. Někteří učitelé, protože budou chtít, aby uspěli všichni, se budou ve výuce zabývat hlavě trénováním „typových" příkladů. Budou pak studenti dobře připraveni na studium matematiky na vysoké škole?

Má nahradit přijímací zkoušky na VŠ přírodovědných a technických směrů?

Vzhledem k malému zájmu studentů o studium těchto oborů přijmou školy téměř každého maturanta. Jiná věc je, kolik z nich studium dokončí. Ale to zřejmě tato povinná zkouška nevyřeší.

Já tedy žádný význam POVINNÉ maturity z matematiky nevidím. – Jana Pfajfrová

Můj názor je takový: Povinná maturita z matematiky je hotová věc, nepředpokládám, že by se na tom mělo něco měnit. Ale co na té celé akci nechápu, je to, čeho vlastně chce ministerstvo dosáhnout. Myslím, že je to spíš než hledání a vymýcení příčiny pochybné snažení se o zmírnění následků. Je pravda, že čeští studenti, mě nevyjímaje, nijak v matematice nevynikají (mohu se opřít o několik průzkumů), toto mi však nepřijde jako správná cesta – matematika je, bez ohledu na to, jestli nás baví nebo ne, klíčový předmět. Předmět neuvěřitelně pravdivý a čistý. Matematika je jednou z mála věd, kde není prostor pro ono oblíbené „coby – kdyby", jak to známe z humanitních oborů. Povinná maturita z matematiky, ale podle mě této královně věd spíš ublíží. V současné době maturita z matematiky, pokud si ji vyberete jako volitelný předmět, svědčí o určitém hlubším zájmu a nadání; jedinečnost se bohužel potom, co bude maturita z matematiky zavedena plošně, podle mého vytratí. Test přece nebudou všichni schopni složit na takové úrovni, jaká by odpovídala důstojnosti celé zkoušky! Představa, že budu po ukončení gymnázia v matematice „papírově" na stejné úrovni, jako mí nadaní spolužáci, kteří by si maturitu z matematiky zvolili stejně, mi připadá dost nespravedlivá. Ale oboustranně: oni by dokázali v matematice mnohem víc a pro mě to bude tak tak. Já ztratím spoustu času „šrotěním se" vzorečků a jejich růst jistě v mnoha případech ztroskotá na úlohách, které jim budou připadat primitivní.

Vojtěch Franců, 4.A

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ ALOIS NEBEL

Ve čtvrtek 26. ledna měla skupina několika studentů německého jazyka vyššího gymnázia možnost navštívit společně s profesorkami PhDr. Pelcovou a Sehnalovou malou scénu Divadla F. X. Šaldy v Liberci. Konalo se zde představení Alois Nebel.

Podkladem pro tuto hru se stal kultovní příběh „Alois Nebel“, grafická novela dvojice českých autorů, spisovatele a scénáristy Jaroslava Rudiše a kreslíře Jaromíra Švejdíka. Komiks, vydaný roku 2006, má řadu nadšených příznivců nejen ve své vlasti, ale také v Německu. Na divadelních prknech je ke zhlédnutí od 29. dubna 2015. Příběh je možné také zhlédnout ve filmovém zpracování režiséra Tomáše Luňáka z roku 2011.

Příběh Aloise je velice poutavý, zavádí nás hluboko do evropské historie. Odehrává se v Bílém Potoce v Jeseníkách v roce 1989. Alois je železniční výpravčí, tichý samotář, kterého nikdy nic nevyvede z míry. Rád se ve svém nádražním domku ponoří do čtení jízdního řádu uplynulých let, což ho velmi uklidňuje. Nebela čas od času přepadne podivná mlha, v níž se mu zjevují strašidelné bytosti z minulosti jeho kraje v době Třetí říše. Nejčastěji se v této mlze obrací na Dorotheu, jež byla obětí násilného odsunu Němců po 2. světové válce. Alois je díky svým halucinacím přemístěn do léčebného ústavu. Následně přijíždí do Prahy, kde začíná žít lepším životem, seznamuje se zde se svou láskou, toaletářkou Květou.

Své herecké schopnosti zde předvedl soubor z Německa pod vedením režiséra Stefana Wolframa, z tohoto důvodu byla většina hry v jazyce německém, takže si všichni studenti mohli ověřovat své znalosti a v jazyce se alespoň trochu zlepšit. Pro ty, kteří německému mluvenému slovu tolik nerozumí, bylo celé představení doplněno českými titulky.

Divadelní ztvárnění bylo velmi vydařené. Herci předvedli velmi dobré herecké i pěvecké výkony. Příběh dokázali velmi pěkně zpracovat a vnést do něj pocity děsu, ztrápení, ale také radosti a lásky. Ocenila jsem zvukové efekty, které celou atmosféru dotvářely. Zaujaly mě také prostory divadla, které soubor využil velice zajímavým způsobem.

Jsem velice ráda, že jsem měla příležitost se této akce zúčastnit. Vidět představení, jenž není v mém rodném jazyce, pro mě bylo přínosnou zkušeností. Doufám, že se podobné akce budou konat častěji.

Nicol Laurinová, 2.C

DOTAZNÍK

Ráda bych poděkovala studentům 4.C a 8.A, kteří odpovídali na otázky v dotazníku a mému spolužákovi Oldovi Macháčkovi, který mi pomohl všechny odpovědi vyhodnotit.

Studenti oktávy (třídní učitel prof. Novotný) a čtvrtého ročníku (třídní učitel prof. Kafka) skládají maturitní zkoušku. Proto jsem se rozhodla vytvořit dotazník s otázkami, které se týkají maturity. Grafy, které se nacházejí na levé straně, jsou odpovědi studentů 4.C a grafy, které se nacházejí na pravé polovině, jsou odpovědi studentů 8.A.

Myslíte si, že příprava na maturitu během vyučování je dostatečná?

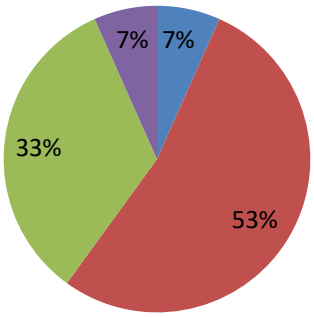

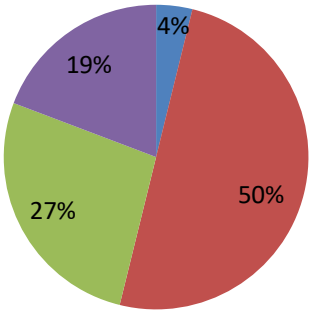

Ano, ve všech předmětech
Ano, ve většině předmětů
Ne, ve všech předmětech
Ne, ve většině předmětů

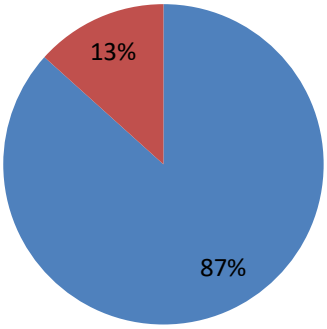

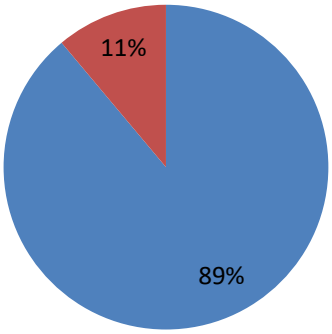

Cizí jazyk
Matematika

Jaký předmět si volíš mezi cizím jazykem a matematikou?

Proč sis daný předmět vybral/a?

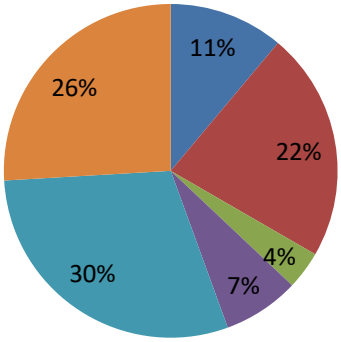

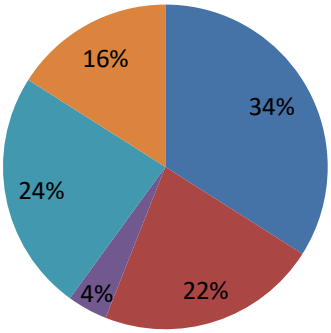

Druhý předmět mi nejde
Předmět je pro mě jednodušší
Maturita z matematiky se oproti cizímu jazyku skládá pouze z jednoho testu
Předmět uznávají některé vysoké školy k přijímání studentů
Kvůli zaměření dalšího studia (či zaměstnání, využitelnost v životě)

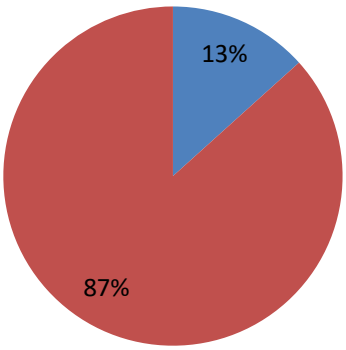

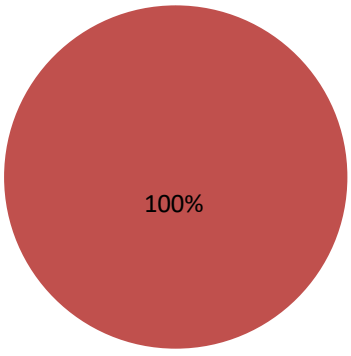

Ano
Ne

Volíš si nepovinnou zkoušku Matematika?

Kolik hodin týdně ve vlastím volném čase přibližně věnujete přípravě na maturitu?

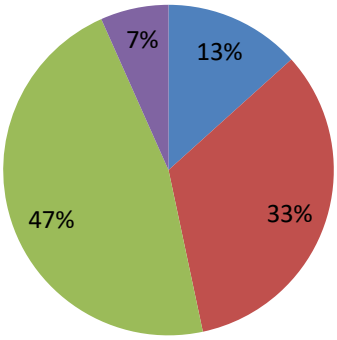

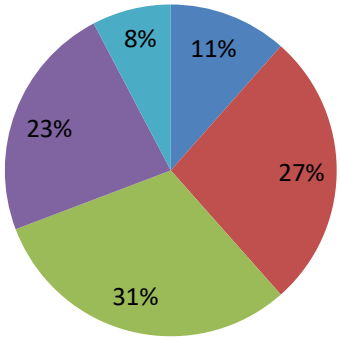

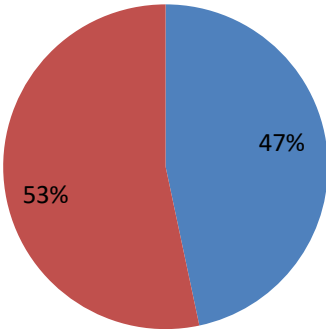

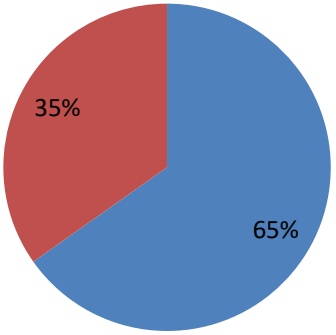

Představuje pro tebe současná podoba státní maturity dostatečnou motivaci? (k učení a snaze o dosažení co nejlepších výsledků).

Co budete dělat o „svaťáku“?

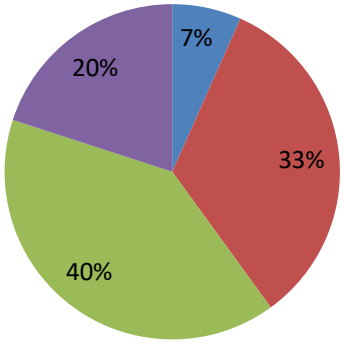

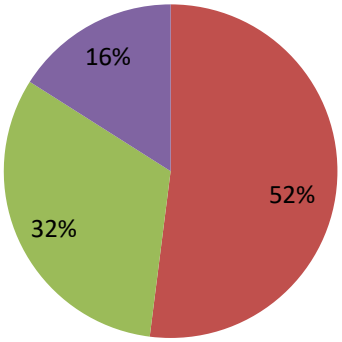

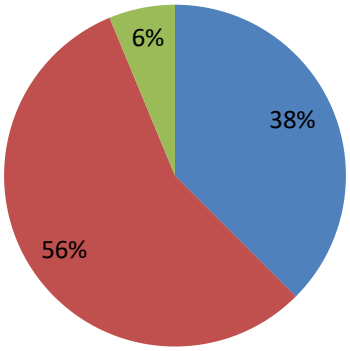

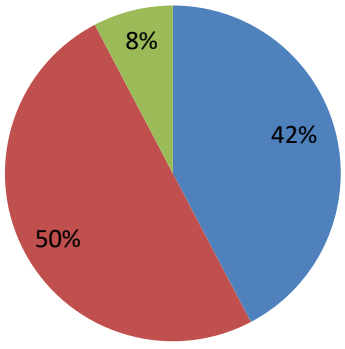

Rozhodli jste se, jaký obor byste chtěli po složení maturitní zkoušky dále studovat?

Kdo/co Vás ovlivnil/o při výběru VŠ/VOŠ?

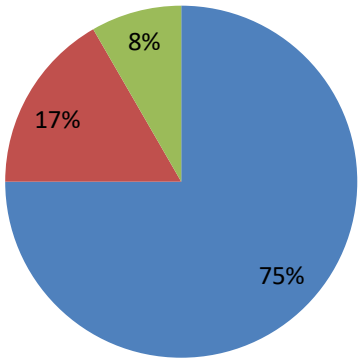

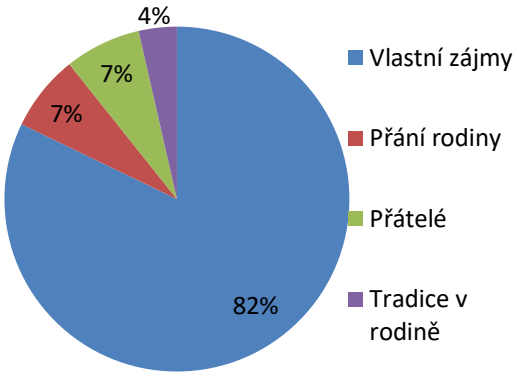

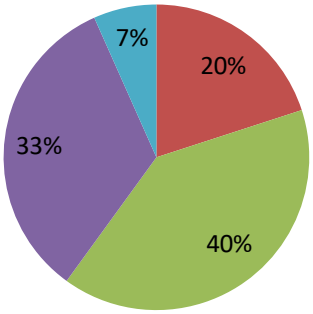

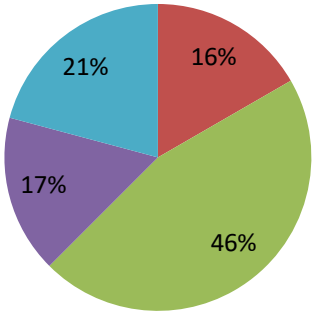

Zásadní
Spíše zásadní
Neutrální
Méně výraznou
Žádnou

Jak velkou roli ve Vašem rozhodování o budoucím studiu hráli Vaši rodiče?

Jak se připravujete na přijímací zkoušky?

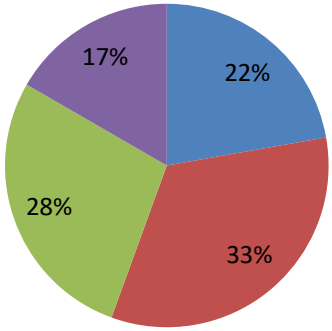

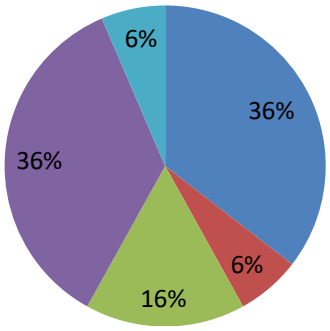

Důvěřuji přípravě školy
Pravděpodobně budu přijat bez přijímacích zkoušek
Přípravné kurzy
Příklady testů z minulých let
Odborná literatura

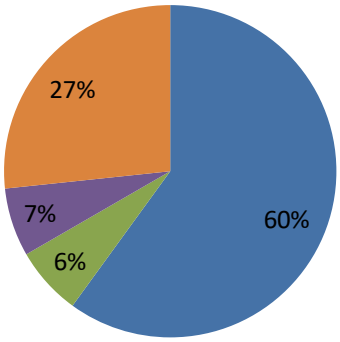

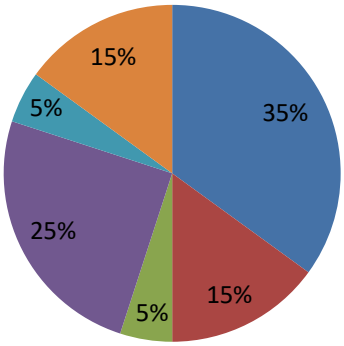

Ne, žádná z fakult tomu nepřihlíží
Ano, ale jen jako přípravu
Ano, ale pouze jako plusové body
Ano, na některé fakulty
Ano, na všechny fakulty
Nevím, o co se jedná

Využijete možnosti Národních srovnávacích zkoušek?

Jak vidíte své šance na úspěch u přijímacích zkoušek?

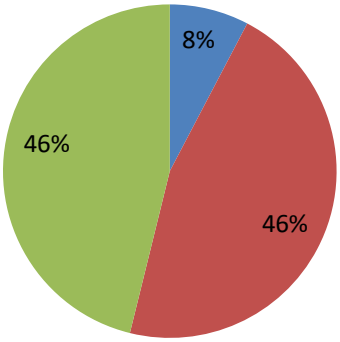

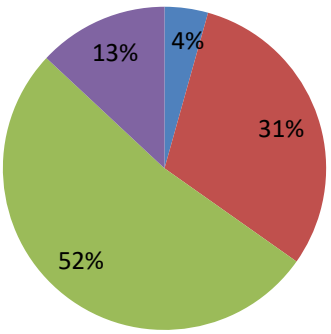

Ve všech uspěji
Uspěji alespoň v polovině
Minimálně na „záchranou školu“ se dostanu
Nevěřím si vůbec

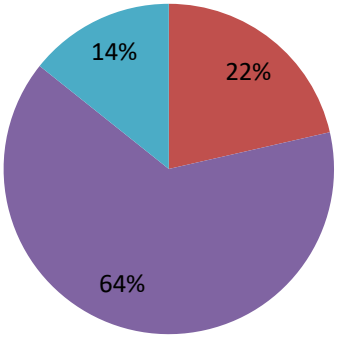

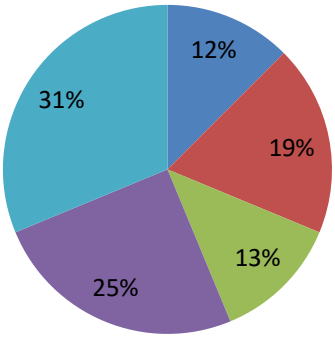

Soukromá VŠ
Nultý ročník
Studium v zahraničí
Práce v zahraničí

Jaké jsou Vaše plány v případě neúspěchu?

Adéla Růžičková, 4.A

PŘEDNÁŠKA LEO PAVLÁTA V DOMĚ NA SBOŘE

Dne 27. ledna si každoročně připomínáme mezinárodní den památky jednoho z nejhorších zločinů v dějinách nejen celého 20. století – holokaustu. Představovat tento pojem asi není třeba.

Byl mrazivý podvečer 17. ledna a v Domě Na Sboře se sešlo asi čtyřicet lidí, aby vyposlechli přednášku ředitele Židovského muzea v Praze PhDr. Lea Pavláta. Na začátku přednášky nám pan doktor vysvětlil rozdíl mezi slovem holokaust a šoa a jejich vnímání v židovské společnosti. Pro tu je vhodnější termín šoa (hebrejsky velké neštěstí, katastrofa), zatímco slovo holokaust (řecky zápalná oběť Bohu) je významově pochybný termín pro vyvraždění 6 milionů evropských Židů.

Tématem asi hodinového povídání nebyl holokaust či šoa. Leo Pavlát mluvil o tématu snad ještě vážnějším a pochmurnějším, a to o jeho popírání. Ano, v průběhu 20. století a vlastně i dnes, v roce 2017, existuje nezanedbatelná část lidí, často vysokoškolsky vzdělaných, kteří tvrdí, že celý holokaust je pouze židovské spiknutí. Ovšem nejpalčivější na tom všem je, že tito popírači odmítají brát v potaz svědectví přeživších holokaustu, které nepovažují za věrohodný historický zdroj. Ale jak se k tomuto problému postavit? Sám Leo Pavlát řekl, že tito popírači nikdy o svém přesvědčení nediskutují, berou jej jako naprosté dogma a často dosti nevybíravým způsobem jakoby nepřímo útočí na přeživší, jimž do očí tvrdí, že plynové komory, kde přišli o život jejich blízcí, sloužily k odvšivování a smrt 6 milionů Židů byl prostý důsledek války, a nikoliv účelná likvidace. Celé se to může zdát absurdní a ono to i je. Když ale dojdeme k přísné analýze dokumentů, ze kterých bychom měli čerpat v otázce „konečného řešení“, shledáme, že nacisté užívali velice dokonalý kryptojazyk, jenž nezúčastněnému pozorovateli, jakým určitě generace, která nepamatuje druhou světovou válku, je, nenaznačí až takové množství důkazů, které by „zpochybňovačům“ stačily. Krycí pojmy byly vytvořeny na konferenci ve Wansee (20. ledna 1942) pod vedením „kata českého národa“ Reinharda Heydricha. Všechny dokumenty byly zlikvidovány, pouze jeden jediný zůstal. V tomto dokumentu je napsáno, že se bude užívat místo „likvidace židů“ slovní spojení „konečné řešení“; „deportace do vyhlazovacích táborů“ zase zůstala v dokumentu jako docela nevinná „repatriace“.

Ovšem, kdyby tu byli pouze tito fanatici, kteří odmítají diskuzi a bezcitně dnes a denně vmetávají do tváří přeživších svá nepochopitelná přesvědčení, „tak by se nad tím dalo mávnout rukou," jak řekl PhDr. Pavlát. Ale postoj především marxistů nebo liberální levice, která se snaží zkoumat holokaust a nemístně hledat nové a nové pohledy na něj, často pod zástěrkou boje za ochranu lidských práv, je alarmující mnohem více. Tito rádoby nestranní pozorovatelé totiž hledají často neuvěřitelné paralely mezi holokaustem a židovským státem Izrael. Tvrdí dokonce, že Izrael provádí na svém území zrovna takovou politiku, jakou prováděli nacisté za druhé světové války. A to je nemístné. Jak vůbec můžeme hledat paralely mezi Osvětimí a Jeruzalémem ve 21. století? Leo Pavlát nám také řekl, že se bude promítat nový film na toto téma, Denial. Herečka Rachel Weisz se ve filmu proměnila v židovskou historičku. V 90. letech minulého století, kdy jako Deborah Lipstadt vydává knihu Popírání holocaustu, sílí v celé společnosti útoky na pravdu a paměť. Hlavní hrdinka musí u soudu bojovat za pravdu proti Davidu Irvingovi (Timothy Spall), britskému amatérskému historikovi, který kontroverzně propagoval holocaust jako holý výmysl. (Tento film by měl jít do našich kin na konci března. Jestli Vás tento popis zauja,l v některém dalším čísle časopisu určitě bude napsána recenze!)

Po přednášce byla ještě asi půl hodinová beseda na toto téma, kde bylo vzneseno mnoho dotazů, ale v celém sále převažovala myšlenka, jak absurdní je úsilí těchto „popíračů“.

Před generací, která holokaust nezažila, stojí obrovské dilema: jak se k holokaustu postavit? Svým způsobem píšeme dějiny holokaustu až dnes. Toto dilema není lehké, neboť až zemřou poslední přeživší šoa, nebudou pamětníci, pravda se bude hledat stěží a „popíračů“ – včetně těch liberálních – bude jen přibývat. Možná by ale stačilo nevštěpovat nikomu svůj pohled na věc, ale vést diskusi a zachovat určitou nedotknutelnost této události, která znamená obrovské selhání. Určitě je nutné o tom mluvit.

Adéla Růžičková, Vojtěch Franců, 4.A

MATURITNÍ PLES 4. C

V pátek 20. ledna se v KC Střelnice konal maturitní ples 4. C. Ples začal promítáním maturitního videa, které bylo pěkně a profesionálně zpracované. Poté následovalo dle mého soudu velmi povedené předtančení, které svou kreativitou a zářivostí předčilo všechna má očekávání. Ples pokračoval dalším stěžejním bodem, to jest šerpováním, důvěrně známou ceremonií, jejímž obsahem je krátké představení maturantů a následné předání šerpy každému z nich. Doprovodem pro tuto chvíli se stala oblíbená hudba každého z maturantů a také déšť padajících mincí. Pak přišlo sólo pro rodiče následované sólem pro učitele. Vyústěním těchto plesových tradicí se stala volná zábava, sestávající se z tance za doprovodu kapely EGO retro music, focení, tomboly a dalších věcí. Program plesu pokračoval losováním cen, odšerpováním a půlnočním překvapením. Překvapení spočívalo v představení o evoluci, které bylo nápaditě a vtipně zpracováno a zahráno samotnými maturanty. Po půlnočním překvapení byl ještě prostor pro tanec a konec plesu byl obohacen zpěvem jedné z maturantek. Zábava se pak pozvolně přesunula do klubu Refresh, kde byla afterparty. Celým večerem provázelo moderátorské duo Adam Švancar a Adam Syrovátka.

Mé dojmy z plesu jsou vskutku velmi pozitivní. K dobré atmosféře jistě přispěla zvládnutá organizace, stejně tak jako povedené předtančení, půlnoční překvapení a obecně skvěle odvedená příprava. Samozřejmě na mě zapůsobila i noblesa celé události v čele s přehlídkou krásy metamorfované do nekonečné plejády šatů a slavnostním nádechem, který ples náležitě dotvářel do jeho nejlepší podoby. Sečteno a podtrženo, tento ples se nebojím nazvat opravdu vydařeným a inspirativním. Věřím, že i ostatní si ho užili tak jako já.

Jan Dubický, 4.A

ZAZNĚLO NA CHODBĚ

Prof. Kňapová: „Čistý plast není benzín!“

Prof. Halama: „...a tak se může stát, že když si odpykáváte trest ve vazební věznici, tak vám váš trest o několik let zkrátí, například jste-li odsouzení na 6 let a skončíte ve vazební věznici, tak si odsedíte třeba 3 roky.“
Žákyně: „Pane profesore a jak vám zkrátí tři roky z doživotí?“
Prof. Halama: „No, tři roky před smrtí vás zastřelí.“

Sekundán vylézající ze skříňky: „vylezl jsem z Narnie!“

Jana Křapková: „Čína je jako peklo – co jednou schvátí, už nikdy nenavrátí“

EXKURZE SEKUNDY DO LIBERECKÉ IQLANDIE!

V úterý 20.12.2016 se sekunda s tercií vypravila do iQLANDIE v Liberci. Po příjezdu jsme navštívili planetárium, kde nám promítali zajímavý film o vesmíru. Pro některé byl až tak zajímavý, že usnuli. Pak jsme si mohli samostatně prohlédnout všechny exponáty a prakticky si zkusit různé pokusy. Nejvíce mě zaujala simulace zemětřesení (reálně bych to zažít opravdu nechtěla) a humanoidní robot Thespian s ovládacím panelem, který uměl mluvit a hýbat jednotlivými částmi těla. Někteří z nás si vyzkoušeli pohybovat kuličkou silou mysli. Následovala přednáška s fyzikální tématikou a praktickými pokusy, do kterých jsme se mohli také zapojit. Pochybuji, že vás doma nechají strhnout ubrus ze stolu, na kterém leží nádobí. Tak tady jsme si to zkusit mohli a ještě se tomu říkalo fyzikální pokus. A navíc nás za to pochválili. Po přednášce jsme potkali naši bývalou učitelku Lenku Kozlovskou, což nás moc potěšilo. Pokud se chcete pobavit a trochu procvičit svůj mozek, iQLandie je určitě dobrý tip, kam zajít.

Veronika Slámová, 2.A

ROZHOVOR S FRANTIŠKEM STÁRKEM

Přinášíme vám dokončení rozhovoru s Františkem „Čuňasem“ Stárkem, který byl 28. listopadu hostem v turnovském KC Střelnice.

Myslíte, že se na underground, na druhou kulturu, dneska nahlíží dostatečně, správně?

František: Druhá kultura není hnutí, který by dělalo nábor. Kdo chce, ten si to najde. Underground je duchovní postoj. Kdo ho má, chce žít bez ohledu na pozlátko, bez hraní v Lucerně, bez atributů showbyznysu. Jde mu jenom o tu věc. O tu kvalitu. Bez toho, že by hrál nebo psal pro efekt nebo pro svůj byznys. Já si myslím, že druhá kultura nepotřebuje dělat reklamu. Dneska vypadá underground tak, jak jsem si ho já přál. Jsou tu nakladatelství, třeba Maťa anebo Torst. To jsou nakladatelství, který šířej knihy týhletý oblasti. Vysílaj dvě rádia na internetu. Vysílá rádio Dráťák a rádio Underground. Probíhá řada výstav. Máme výstavní síň Vokna. To žití toho paralelního světa funguje. Otázka je, jestli to někdo chce. Jestli to někoho zajímá. Jestli se v týhle oblasti chce někdo nějak angažovat, pak není žádnej problém. Já si nemyslím, že by potřeboval underground reklamu.

Karel: Já jsem tu otázku pochopil jinak. Já se také zkusím vyjádřit. Mě to přišlo, jak se na to tvářej současníci, třeba moji spolužáci. Ti nás měli za podivíny. Říkalo se nám chuligáni. Ti, kteří škoděj společnosti.

František: To bylo v tý době. Samozřejmě. To je legitimní, že v tý době postavený mimo rámec, že nás konfrontovali a to bylo špatně. Ale dneska ta oficiální kultura… Já si myslím, že ty přechody jsou spíše z první do druhý. Kaiser dneska hraje na undergroundových festivalech. Je to hvězda pódií. Nedělá mi to žádný problém, že má i mainstream zájem o undergroundovou kulturu. Je tu otázka, jestli já mám zájem o mainstream.

Karel: Ale na druhou stranu se to propojuje, prolíná. Ta hranice není ostrá. A ten divák, ten posluchač nemá problém s tím, že poslouchá todle nebo todle. Vybírá si z toho.

František: Já si myslím, že je to přirozený. Totalitní režim stavěl lidi proti sobě. Ten stavěl bariéry mezi lidi. Vy jste zakázaný. Vy jste povolený. Snažil se dostat lidi do škatulek, který byly přísně oddělený.

Jak jste přijímal rozsudek toho, že jste měl jít do vězení?

František: To už se nedá nic dělat. (smích)

Člověk sedí ve vazbě a je souzen. Já jsem s tím do jisté míry počítal. Prvně jsem byl zavřenej kvůli Plastic People. To bylo takový, že se nás snažili – jako ten obtížnej hmyz – zaplácnout, jako komára, který bzučí u ucha. Měli pocit, že jedním máchnut… Prostě že nás spláchnou jako záchod a že všichni zatleskaj tomu, že máničky, který zpívaj sprostý texty, jsou eliminovaný a seděj v kriminále. Skutečnost byla trochu jiná. Ten tlak, kterej vyvolali tou akcí, byl velkej. A byl tu Václav Havel a jeho přátelé. Ten dosáhl toho, že ty rozsudky byly de facto snížený. Byl to takovej kompromis. Jirous dostal osmnáct měsíců, ani to není příjemný, sedět osmnáct měsíců, ale připravovali mu sedm let, takže to byl významnej kompromis. Pro tu druhou stranu, pro ty činitele, který za nás bojovali, pro

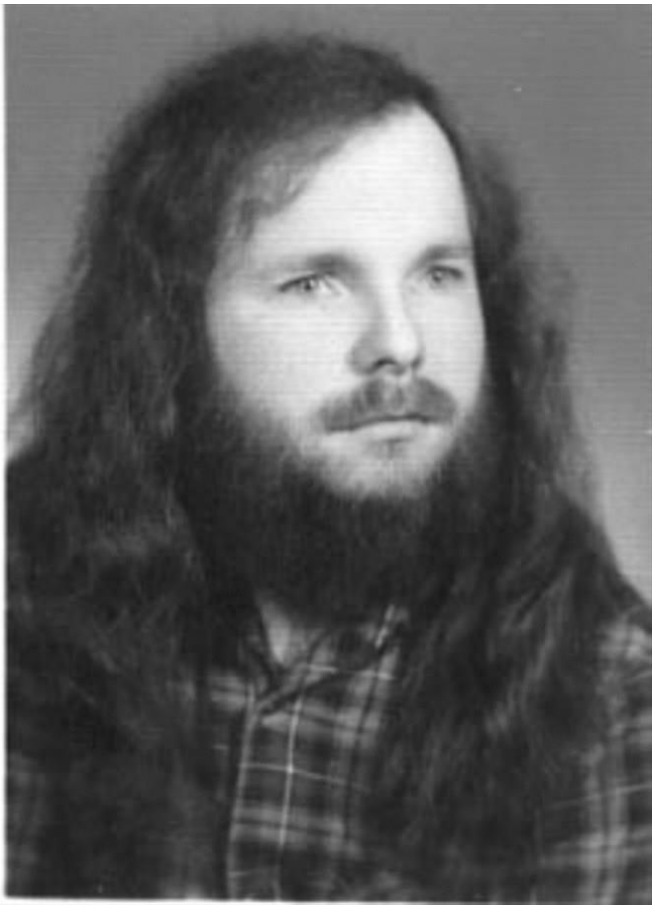

ty to znamenalo zase sjednocení a na základě procesu Plastic People pak vznikla Charta 77. Ten proces se stal katalyzátorem toho spojení různých politických kruhů od levicovejch trockistů, až po pravicový bigotní katolíky, prostě najednou byli schopný najít společný jmenovatele. Tím byly ty lidský práva. A tím pádem mohla vzniknout Charta. Tam byl ten bod jedna.

Po druhý jsem byl zavřenej v roce 1981. To byla ta hlavní doba, kdy si to s náma regulérně vyřídili. Tak jsme dostali všichni to, co se do nás vešlo. Dostal jsem dva a půl roku a dva roky ochrannýho dohledu. Co mohli, to nám dali. Magor šel do Valdic. To bylo takový účtování.

Potom, potřetí, když jsem seděl, tak to bylo v roce 1989 a to jsem tady už říkal, že kobyla chcípala a kopala kolem sebe nazdařbůh. Já jsem byl zrovna dost aktivní, tak jsem se tam k nim připlet. Tak mě ještě v únoru zavřeli a ven jsem se dostal až na základě jednání kulatých stolů, kdy Adamec, tehdejší předseda vlády, souhlasil s tím, že budou propuštěni političtí vězni. I když řekli, že je tady jenom sedm politických vězňů, a sedm nás propustili. Bylo to krásný. Bylo to poprvé, kdy jsem odešel z vězení a opravdu jsem odešel na svobodu. Předtím to bylo jenom z malýho vězení do velkýho (smích). Ale pak jsem opravdu odešel. 26. listopadu, jsem byl propuštěn z vězení opravdu na svobodu. Odešel jsem z jiný země, než do který jsem přicházel.

Vy jste pracovníkem ústavu pro studium totalitních režimů…

František: Ano, to jsem. Už tam dělám 9 let.

Jak to je s ministrem financí Andrejem Babišem?

František: Já vám na to nemůžu odpovědět jako pracovník úřadu, ale jako já – František Stárek „Čuňas“. Podle mýho názoru je jednoznačně agentem StB. Je to prokazatelný ze všech spisů. A to, že ho soud na základě falešných svědectví příslušníků StB z toho vyvinil, neznamená vůbec nic. Jestli se někdo ptá zloděje, jestli kradl, tak to je prostě střet zájmů. A jestliže příslušníci StB svého agenta chrání, tak to je jejich povinnost. Oni tak přísahali. Oni jsou sváaání stále přísahou, kterou udělali k tajné službě a ta je doživotní. To je prostě regulérní, že oni řeknou: „Ne, já si to nepamatuju.“ Oni mají v té přísaze, že za každých okolností bude vždycky dělat vše proto, aby zdroj nezveřejnil. Ten soud na mě nedělá žádný dojem.

Jaké jste napsal knihy?

František: Napsal jsem společně s Jiřím Kostúrem knížku Baráky, to je o komunách, jak jsme žili v sedmdesátých a osmdesátých letech, každodenní život undergroundu, spíše se předával v ústním podání. Dál jsem napsal takovou knihu s redaktorkou českého rozhlasu Ivanou Denčerovou a společně ještě s děkanem filosofický fakulty Michalem Stehlíkem Tváře undergroundu, to původně bylo tak, že jsme natáčeli a dělali jsme společně pořady o undergroundu a jeho ukotvení ve společnosti. Potom nás vyzvali, abychom k tomu udělali booklet. A tak jsme dělali rozhovory s lidma. Nakonec se ukázalo, že ten booklet je tak rozsáhlej, že to je kniha. Nakonec je to kniha s cédéčkem. Ještě jsme vytvořili spolu s kamarádem Cingršem komiks, já jsem ho navyprávěl, on kreslil a jmenuje

se to Legendy o Magorovi, což jsou takový historky ze života z Jirousova života. Mimoto také pracuju v tom ústavu a mojí služební povinností je vydávat publikace. Tam jsem editorem. Kniha, kterou se právě zabývám, se jmenuje Hnědá kniha a mapuje procesy z roku 1976, kdy byl ten první proces s lidmi kolem Plastic People.

Jaké to je, často střídat zaměstnání?

František: Za komunismu? To jsem dělal všechno možný. Figuranta, uklízečku, geofyzika, lesního dělníka, topiče. To byl ten důvod toho trestního činu příživnictví. To se muselo pracovat. To byla povinnost. Já si myslím, že jsem se poměrně rychle aklimatizoval. Fakt je ten, že jsem pak naposled dělal topiče, i když na různých kotelnách. To topičství byla disidentská práce. Mimo to jsem topil v restauraci Svatého Tomáše, což je v centru Prahy, a tu kotelnu jsem používal jako redakční místnost, kde chodili lidi s příspěvkama a probíhala tam distribuce. Taky tam dvakrát proběhla kotelní prohlídka (smích).

Karel: Ona to nebyla ani volba toho člověka, že to zaměstnání střídal, ale spíš jak dlouho vydržel jeho šéf návštěvy státní bezpečnosti.

František: Já jsem u Svatého Tomáše dělal tak dlouho, až jsem tam zachránil život řediteli. Našel jsem ho v zimě ožralýho v jeho autě a trochu už tam mrznul. A já jsem přišel ve čtyry ráno roztápět kotel a našel jsem ho tam, vzal jsem ho do kotelny, aby tam rozmrz.

Jak jste se cítil, když vám Václav Havel předával vyznamenání?

František: Ono to bylo trošku složitější. Samozřejmě, že každý vyznamenání člověka potěší. Ani bych neřek, že by mě potěšilo tohleto. Já jsem tenkrát byl navržen na generála, protože jsem pracoval v bezpečnostní informační službě, to jsem nedostal. To vyznamenání bylo de facto vyznamenání z útěchy, že jsem nedostal generála (smích).

Velmi si vážím toho vyznamenání, který dává Paměť národa. Toho si vážím velice. To je velká pocta. Potom jsem dostal vojenský vyznamenání Zlaté lípy. Až budu mrtvej, doufám, že na pohřbu budou na tom polštáři (smích). Jestli k ničemu, tak aspoň k tomuhle to bude. Samozřejmě si toho člověk váží, když ho vyznamenaj. To vyznamenání jsem dostal od Václava Havla, další vyznamení, to vojenský, jsem dostal od Saši Vondry (dříve ministr obrany, pozn. red.). To jsou lidi, kterejch si vážím. Kdyby mě chtěl vyznamenat Miloš Zeman, tak bych se mu ani neobtěžoval odpovědět, že to nechci.

Adéla Růžičková, Vojtěch Franců, 4.A

Na tomto čísle spolupracovali

Eliška Drbohlavová
Oldřich Macháček
Pavlína Pacáková
Adéla Kalkusová
Vojtěch Sedlický
Nicol Laurinova
Jana Pfajfrová
Jan Dubický
Jan Severa

Redakční rada

Tereza Šobrová
Terka Křečková
Verča Slámová
Áďa Růžičková
Lenka Křížová
Vojta Franců
Tom Sláma